

En memòria de C. Vidal Llàser

per M. Villangómez Llobet

Tots els qui vàrem conèixer Cosme Vidal Llàser, bé per mitjà de la seua producció literària o bé personalment, ens hem sentit profundament afectats per la pèrdua d'un eivissenc il·lustre. Amb molts de paisans, els seus amics —i qui escriu aquestes ratlles ho era des de la infantesa i, sense interrupció, en el grau més elevat— deploram particularment la seua desaparició sense retorn. Els seus companys de lletres no oblidarem les iniciatives comunes en què prengué part molt important, la seua conversa sobre temes literaris, tan amarada de lectures, tan rica d'observacions i d'idees, la seua obra tallada quan encara hauria pogut donar nous fruits. Els qui feim la revista *Eivissa* enyorarem un dels seus col·laboradors més distingits i constants, i des d'aquestes planes volem dedicar-li el més commogut record.

Cosme Vidal Llàser nasqué el 1912 a la ciutat d'Eivissa, i hi morí el 3 de gener proppassat, quan li faltava poc per complir els setanta anys. Estudià al nostre incipient Institut de Segon Ensenyament i tot seguit la carrera de magisteri, professió que exercí en diferents períodes i llocs. Amb la guerra canvià la seua orientació i seguí la carrera definitiva, la militar, fins al grau de comandant. Des de molt jove, emperò, va sentir una autèntica vocació literària, que no sols no va abandonar mai, sinó que va obeir amb intensitat progressiva. Va publicar a la premsa local articles ben primerencs. Dels anys quaranta ençà, la seua activitat en el camp de les lletres va anar prenent nova embranzida i un alè com més anava més poderós. A l'article, al breu assaig, es va afegir la producció narrativa. Sense deixar mai el conte, Vidal Llàser —com firmava de primer els treballs— o C. Vidal Llàser —el seu nom literari definitiu— es va iniciar més endavant en la novel·la. També va passar de la col·laboració en periòdics locals a publicar en importants diaris i revistes de fora de l'illa, com *Papeles de Son Armadams*, *La estafeta literaria* o *Ínsula*. Molts dels seus escrits resten així una mica dispersos, com també hi ha produccions inèdites notables, per exemple algunes novel·les. Aquesta obra haurà de ser publicada algun dia. Vidal Llàser, sempre atent i exigent en la seua empresa, coneixedor i posseïdor de tècniques variades, mestre d'una prosa personal i sensible, considerable estilista, va escriure en un castellà de gran qualitat literària. Ens ha deixat, publicats en llibre, la seua novel·la *Islas para*

una historia (Castelló de la Plana, 1978), que havia obtingut un conegut premi literari, i el seu recull de narracions illenques *El empujón y otros cuentos* (Eivissa, 1981). Anteriorment, l'opuscle *Papeles del insomnio* (Barcelona, 1969) havia reunit un aplec de relats.

L'escriptor eivissenc va ser un assidu col·laborador de la nostra revista, de la primera època ençà i, amb alguna interrupció, del primer número fins a l'últim, aparegut ja després del seu traspàs, per bé que amb data de 1981. Quan la Societat Ebusus va fundar la revista, aleshores amb el nom d'*Ibiza*, Cosme Vidal en va ser un dels propulsors i col·laboradors més importants. Ja en el número inicial, de març de 1944, va aparèixer el seu article *La leyenda de Macías*, al qual en seguiren d'altres. A partir del número 11, els estudis en una acadèmia militar l'apartaren temporalment d'aquesta activitat. No va deixar de preocupar-se'n, i com que coneixia que la publicació, en un cert moment d'aquella primera època, començava a tenir problemes, m'escrivia des de Villaverde el 6 d'agost de 1945: «Contribuye como puedas a que la revista no se nos muera de ninguna forma». Més endavant tornà a intervenir intensament en la vida intel·lectual eivissenca. El 1953 tengué un paper de primer ordre a *Isla*, pàgines literàries de *Diario de Ibiza*. La colla d'amics que les orientàvem i en bona part les escrivíem, el nomenàrem particularment cap del grup de col·laboradors. Cedida per Ebusus la revista *Ibiza* el 1949, l'*Instituto de Estudios Ibicencos*, creat aleshores i receptor de la revista, no en va reprendre la publicació fins al 1953. Cosme Vidal sols hi va contribuir amb alguns comentaris curts —dedicats, per cert, a llibres meus— i, novetat remarkable, amb una sèrie de sis poemes —*Seis poemas* n'és el títol—, ja al sisè i últim número d'aquesta segona època (1960).

En la tercera època de la revista, ara amb el nom d'*Eivissa* i publicada per un renascut *Institut d'Estudis Eivissencs*, Cosme Vidal ha estat un excel·lent, fidel i apreciat col·laborador de gairebé tots els números, des del primer, amb l'article *Recuerdos de la isla de Cabrera*, fins al darrenament aparegut, amb el conte *La mascarada*.

M. VILLANGÓMEZ LLOBET